

MEDEDELINGEN VAN HET GENOOTSCHAP

In Memoriam dr. D. Burger (1892-1987)

Ons erelid, dr. Dionijs Burger is op eerste Paasdag, 19 april 1987, te Zeist overleden in de hoge leeftijd van 94 jaren.

Geboren te Amsterdam op 10 juli 1892 heeft hij, na zijn eindexamen gymnasium β aldaar te hebben afgelegd, er eveneens wis- en natuurkunde (zo heette dat destijds) gestudeerd en kandidaats- en doctoraal examen afgelegd. Voor zijn promotieonderzoek kwam hij naar Utrecht — de reden daarvoor is mij niet bekend. Zodoende kwam hij op het Utrechts Fysisch Laboratorium werken rond 1925, sinds welke tijd ik het genoeg heb gehad hem te kennen. Hoewel hij ongeveer tien jaar ouder was dan de gemiddelde student aldaar, kon hij toch prima met hen opschieten. Hij was een grappenmaker, maar ook een zeer belesen man; vooral de Franse literatuur beminde en kende hij, één van de punten die hij gemeen had met zijn promotor, prof. dr. L.S. Ornstein. Toentertijd lagen de meeste onderzoekingen op dat lab op optisch gebied. Zo promoveerde hij op 28 juni 1928 op een proefschrift, getiteld: *Onderzoekingen in het spectrum van helium*.

Vele jaren was hij leraar te Rotterdam en hij was leraar in hart en nieren. Hij kon enerzijds veel van leerlingen verdragen, maar anderzijds moest het vak natuurkunde wel goed geleerd worden! Zijn vakliteratuur hield hij goed bij, maar hij interesseerde en verdiepte zich ook in de geschiedenis ervan.

Zodoende werd hij lid van GeWiNa, al heette dat eerst (1913-1928) de Vereniging voor Geschiedenis der Genees-, Natuur- en Wiskunde, sinds 1928 Genootschap voor Geschiedenis der Genees-, Natuur- en Wiskunde en pas sinds 1938 Genootschap voor Geschiedenis der Geneeskunde, Wiskunde

en Natuurwetenschappen. Hij is een zeer actief lid geweest, heeft vele voordrachten gehouden en het Genootschap gedurende 19 jaren al secretaris gediend, van 1934 tot 1953. In deze functie is hij de auteur van twee gedenkboekjes: dat bij het 25-jarig bestaan (1938) en dat bij het 35-jarig bestaan (1948). Dat laatste heb ik hier vóór mij liggen en ik geniet van een aantal felle, juiste, bewoordingen evenals op p. 20 van zijn pleidooi voor musea op ons gebied. De vele citaten, waarmee hij de bladzijden 'opvulde', tonen zijn grote belezenheid. Jammer genoeg zagen wij hem in later jaren weinig op Genootschapsvergaderingen, maar hij bleef over zijn vak publiceren. Zoals achterop een door hem geschreven AO-boekje staat: bekend als popularisator.

Sinds zijn pensionering woonde hij in Zeist en bleef, zolang dat kon, dit is tot omstreeks zijn 90ste jaar tenminste in Utrecht wetenschappelijke bijeenkomsten bezoeken. Hij was geestelijk nog steeds zeer helder!

Het Genootschap heeft één van zijn destijds actiefste leden verloren. Mogen zijn vrouw en kinderen in vele goede herinneringen steun vinden om dit verlies te verwerken.

J.G. van Cittert-Eymers